

■ Arif Həsənlı

İLİN MÜBARƏK, USTAD!

Bu ili verdik sənə, ömrümüzün bir ilin,
Düşəri, uğuru var, hər günün hər bir ilin.
Sözün bəzəyi olsun hər ayın, hər fəsilin,
İlin mübarək, Ustad!

Xoş gəldin aramıza, addımla bizim ilə,
Adın zəfər gətirsin bu millətə, bu elə,
Əlifbamız yenidir, hakimik səlis dilə,
Dilin mübarək, Ustad!

Şəhid verdik, torpağı suvardı al qanımız,
Xiyabanlara köçdü adımız, ünvanımız,
Əlin çiyinimizdəydi ağrıda canımız,
Əlin mübarək, Ustad!

Zəmin-Xarə axıtdı göz yaşların ahəstə,
Vətən, azadlıq dedi igidlər son nəfəsdə
Qərənfillər düzüldü axan qanların üstə,
Gülün mübarək, Ustad!

Hər vaxt səninləyik biz, hər an bizimləsən sən,
Məzarın yara alıb, Hələbdəki döyüşdən,
Narahat baxışların maya tutmur gülüşdən
Üzün mübarək, Ustad!

Çox dəngələr dəyişib, indi zaman başqadır,
Düşmənin qana susadı, cılızlaşdı, huşdadır,
Söz, sözün dayağıdır, söz, məclisdə başdadır
Sözün mübarək, Ustad!

USTAD NƏSİMİ

(İ.Nəsiminin 650 illiyinə)

Özünün yolu, səsi, odlu nəfəsi vardı,
Ucalığı, varlığı insanlarda tapardı,
İnsandan alilik, məslək umardı,
Ərkli şair idi, Ustad Nəsimi.

Nəsimi

Ustadları var idi, kamil dərslər almışdı o,
Düz yoldan dönməyən höcət-tərs olmuşdu o,
Ənəliyə söyləyərək, ərsə ucalmışdı o,
Fərqli şair idi, Ustad Nəsimi.

Dünya çəllək idi, barıt yox idi hələ,
Qılinc əqidə kəsir, ümid çox idi hələ,
Daşqalaq dəbdə idi, asıb-kəsən bir şələ,
Köklü şair idi, Ustad Nəsimi.

Soyduran hakim yoxdu, soyan cəllad da getdi,
Ruh Tanrıya qovuşdu, ağrı, acı da bitdi,
Torpaq ovutdu onu, səsi dünyaya yetdi,
Ünlü şair idi, Ustad Nəsimi.

İlləri yola saldı, əsrlərlə yaşadı
Yaşayacaq, bəşərin yaddaşında var adı.
Bu ili ona verdik, sığmaz, dəniz, deryadı.
Genli şair idi, Ustad Nəsimi.

Onda əmanət vardı, kainata çatası,
Əqidəsi, məsləki, ruhu onun xətası,
O, dünyanın oğluydu, dünya, şəhid atası.
Dərli şair idi, Ustad Nəsimi.
Fərqli şair idi, Ustad Nəsimi.

SONSUZ CƏZA

Ustad İ.Nəsimiyə

Bu necə cəzadır, sənə veriblər?!
Dərini soyublar başdan ayağa.
Bu necə cəzadır, sənə veriblər?!
Dərisiz qovuşdun ana torpağa.

Günahın əqidən, günahın ruhun
Səndən günahlılar yedi dünyanı.
Ölüm unutturdu sənə ağrını
Amma yenə səsin sardı cahanı.

Yüz illər keçibdi, yaran sızlayır
İndi məzarını talan etdilər.
Qayıt Vətəninə, qayıt ay Ustad
Qəbrini döyüşə meydan etdilər.

Sığmırsan cahana hamıya bəlli
Axtar başqa cahın, axtar başqa yer.
Əgər tapa bilsən başqa cahın
Mənə ayağının, altında yer ver.